

Тази класификация обхваща повечето от възможните комбинации, но в практиката на някои страни има и други съчетания.

Първият от важните критерии за обособяване на етническата принадлежност е територията. В днешно време се прилага за обособяване на населението в някакви географски, географско-исторически, административни и други части на отделни страни и континенти. Типични примери в това отношение са обособяването на горските негри в Суринам, на индианското население в Парагвай, на европейци, азиатци и др.

Вторият важен критерий е общият произход. Днес той се свързва с произход от определена територия - държава, автономна част и пр., и с произход от даден етнос. Първото се отразява чрез страната на раждане на съответното лице и на неговите родители. Подобно на тях е гражданството от друга държава, придобито по рождение. Второто се отразява чрез потеклото. То посочва произхода на прадедите на съответното лице от дадена страна или от дадена етническа общност или група.

Третият критерий са външните физически белези на съответното лице. Това е един от спорните критерии. Затова той се прилага само в отделни страни и е свързан с тяхното политическо и историческо развитие. Тук не се прилага строго научен подход, който изисква специални познания. Обикновено определянето става по цвета на кожата или наличието в предишни поколения на лица с този цвят на кожата (по кръв). Този подход традиционно се прилага в страни като САЩ, Бразилия, ЮАР, в страните от Карибския район и др.

Четвъртият критерий е по облеклото като част от традиционна култура. Изразява се в носенето на традиционни дрехи и обувки. Днес поради глобализацията постепенно губи своето значение.

Петият критерий е религията. Изразява се в придържането на лицата, принадлежащи към дадена етническа общност или група, към определено вероизповедание. Като цяло такова отъждествяване може да се прави само при две религии: шинтоизъм - изповядван само от японци, и юдеизъм - само от евреи (с изключение на караимите - малък етнос в бившия Съветски съюз). Другите религии се изповядват от различни етнически общности и групи с различна степен на преобладаване в отделни страни.

Шестият от обсъжданите критерии е езикът на отделните лица. Той се изразява чрез майчиния език (или езика на ранното детство), говоримия език на лицето, езика, обикновено говорен в домакинството, и в някои случаи - знаенето на определени езици в дадена страна или нейни части. Пълно отъждествяване между етническа и езикова принадлежност е невъзможно най-малко по две причини. Първо, две и повече етнически общности могат да имат общ език (напр. австрийци и немци) и второ, отделни лица и